

μικρο. Κανείς δεν έχει ζήσει περισσότερο από ένα νεκρό παιδί, κι ο Π' ενγκ-τσου (σημ. ένας αιωνοβίος) πεθανε νεός. Ουράνος και γη γεννηθήκαν την ίδια ώρα με μενα, και τα δεκα χιλιάδες πράγματα είναι ένα μαζί μου.

Εχουμε κιολας γίνει ένα, έτσι πως μπορώ να πω οτιδήποτε; Αλλά μόλις είπα ότι είμαστε ένα, έτσι πως μπορώ να μην έχω πει κάτι; Το ένα κι αυτό που είπα γι αυτό μας κανουν δυο και δυο και το αρχικό ένα μας κανουν τρία. Αν συνεχίσουμε μ αυτό τον τρόπο, τότε ακόμα κι ο πιο έξυπνος μαθηματικός δε θα μπορεί να πει που θα καταλήξουμε, πολύ λιγότερο ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Αν κινώντας απ τη μη-υπαρξη φτάνουμε στο τρία, ποσο μακριά θα πάμε αν κινήθουμε από την υπαρξη στην υπαρξη; Καλύτερα ας μην κινήθουμε, αλλ ας αφήσουμε τα πράγματα να είναι!

Η Οδός δε γνώρισε ποτε φραγμούς· ο λόγος δεν έχει σταθεροτητα. Αλλά εξαιτίας [της αναγνώρισης] ενός «αυτού» καταλήξε να δημιουργηθουν φραγμοί. Ας σου πω τι είναι οι φραγμοί. Υπαρχει αριστερο, υπαρχει δεξι, υπαρχουν θεωριες, υπαρχουν συζητησεις, υπαρχουν διαιρεσεις, υπαρχουν διακρισεις, υπαρχουν ανταγωνισμοι και υπαρχουν φιλονεικιες. Αυτα ονομαζονται οι Οχτω Αρετες.

(2 αποσπασματα) μεταφραση απ τ αγγλικά: Ε. Σκαρτσον

ελληνικη παραδοση

Την ημερα του Ευαγγελισμού τα σταχια σκυβουν και φιλουν τη γη, την αποχαιρετουν και λενε:

Εχε γειαν, μανουλα μου, και θα μας φαν οι λυκοι.

Και η γη τους χαιρετα κι εκεινη και λεγει:

Εσας οι λυκοι τρωγου σας, μα γω τρωγω τους λυκους.

Διονυσιος Σολωμος: Η Γυναικα της Ζακυνθος

Εγω Διονυσιος Ιερομοναχος, εγκατοικος στο ξωκλησι του Αγιου Αυτιου, για να περιγραψω ο,τι στοχαζουμαι λεγω:

Ο,τι εγυριζα απο το μοναστηρι του Α(γιου) Διονυσιου,